

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis In Qvatuor Partes Distributæ Pars ...

In qua de Virtutibus in Communi, & Theologicis, Fide, Spe & Charitate, nec
non Virtutibus Cardinalibus, præsertim Justitia & Jure, ac Religione
ceterisq[ue] annexis, & Vitiis Oppositis in particulari breviter & dilucidè
tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1663

Quæst. I. Quid & Quotuplex sit Votum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72941](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72941)

DISPUTATIO QUARTA.

De Voto.

QUESTIO I.

Quid & quotuplex sit Votum?

1. Votum est promissio Deo facta,

OTUM est promissio Deo facta. Unde simplex propositum, quantumvis firmum, aliquid faciendi, aut etiam vivendi, non est votum, & per se loquendo non obligat. Quod confessarii diligenter attendere debent circa simpliciores penitentes. Promissio autem, intelligitur valida, in definitione voti. Ad quam.

Tale non est ullum propositum quantumvis firmum.

2. Ad votum requiritur deliberatio ad mortale sufficiens.

Vnde ex voto sine tali deliberatione facta nulla oritur obligatio.

Nequidem sub veniali.

3. Cur potius ad peccatum veniale sufficit semiplena deliberatio, quam ad votum.

An vel quæ peccatum committat sine sufficienti deliberatione vivens.

4. Secundò requiritur ad votum, ut sit voluntarium. Vnde gravi metu ad id

metu, que causa sunt. Et de alijs similiter passim tradunt Doctores: de his tamen non est expressum aliquod jus Ecclesiasticum: neque de illis & de voto solemniprofessionis est omnino par ratio: ideoque cum D. Thoma, D. Bonaventura, Scoto & alijs antiquioribus apud Lessium l. 2. c. 40. dub. 3. n. 17. recurrendum videtur ad jus naturæ, eò quod Deus non videatur velle talem omissionem acceptare, qualem nec acceptaret vir probus, si sibi fieret. Immo nonnulli Doctores idem docent de metu levi, quantum ad forum conscientie: tamen si id alii passim non admittant, & in foro externo indubiè non admitteretur. Si verò metus sit justus, aut injustus quidem, sed non eo sine incussus, valet votum; prout in simili de matrimonio dicitur.

inquit incussus extortum est irritum; Solemne quidem professionis jure Ecclesiastico.

Cetera autem jure naturali. Secus est de voto ex levi vel justo metu emissum.

Quod ad errorem sive dolum attinet, si versetur circa accidentalialia, valet votum, etiam si versetur circa causam motivam voti, prout in simili de matrimonio dicitur: alioquin plures professiones essent nullæ & irritæ. Poterit tamen id esse causa facilioris dispensationis: votum sit dispensabile. Immo nonnulli distinguunt inter votum simplex & solemne, dicentes, votum simplex factum per errorem vel dolum circa causam finalem & motivam non esse validum, eò quod censetur emissum sub tacita conditione, si causa subsistat: votum tamen solemne esse validum, eò quod assumens statum perpetuum censetur eum velle assumere, etsi intercedat dolum vel error, modò non sit circa substantialialia.

Inter votum simplex & solemne ex errore commissum nonnulli distinguunt.

Nihilominus Lessius sup. dub. 2. n. 12. & alii hanc distinctionem rejiciunt: & forte in re est parva differentia, eò quod in particularibus casibus alii fortasse dicerent esse errorem circa accidentalialia, in substantiam voti aliquo modo redundantia. Itaque

Alijs est distinctio nem rejicientibus.

Si error aut dolum, qui est causa voti, versetur circa substantiam voti, aut aliquid redundans moraliter in substantiam voti, ipsum planè irritum est defectu consensûs, cui nihil adeo contrariatur, quam ejusmodi error. Contingit is diversis modis: primò si sit circa partem notabilem rei promissæ, ut si quis viveat peregrinationem Hallensem; qui putat solum esse iter unius horæ: vel dare in Scemoly nam nummum, quem manu tenet, quia putat, quod sit argenteus, cum sit aureus.

6. Vera doctrina statuit, omne votum ex errore circa aut in substantiam redundante esse irritum. Quod vanè declaratur.

Secundò

Secundò si sit error circa materiam operis, ut si quis v. g. vovent ingredi determinatum monasterium, putans esse ordinis Sancti Francisci, cum sit alterius ordinis. Tertio si sit circa personam, cui opus præstandum est. Quarto, si sit circa causam formalem operis, v. g. si non sit pauper; cui alioquin erat promissa eleemosyna. Quintò contingit hic error, si sit circa finem votendi extrinsecam, qui speratur tamquam merces operis promissi, v. g. si quis vovent et elemosinam pro sanitate parentis, quem dein intelligit jam tum obtulisse; vel vovent peregrinationem pro felici successu matrimonii, quò dein mutato proposito vult ingredi religionem. Secus est de vovente religionem, ut eligatur in prælatum: votum enim tenet, etiamsi non sequatur electio; eò quòd finis iste non redundet in substantiam voti, nec faciat votum tacite conditionatum, uti fit in aliis casibus. Sextò contingit hic error si sit circa vim seu naturam voti v. g. si vovens nesciat votum aliter obligare, quàm sub veniali, vel putet posse relaxari pro suo libitu.

7. Tertio requiritur ad votum intentio se obligandi.

Secus est de intentione implendi.

De aliis requisitis remissivè.

8. Votum aliud est personale, quò promittitur nuda actio personæ vel omisso, v. g. peregrinatio, abstinentia à fornicatione &c. Aliud est reale, quò promittitur aliquid pretio æstimabile distinctum ab actione voventis, v. g. oblatio pecuniæ: Aliud mixtum, quò utrumque simul promittitur, v. g. peregrinatio cum oblatione doni. Secundò aliud est temporale, quò ad certum tempus, aliud perpetuum, quò ad vitam voventis duret. Tertio aliud est expressum, quò fit diversis verbis, aliud tacitum, quò fieri censetur eo ipso, quò aliquid voluntariè fit, cui votum est annexum aut præsupponitur, prout fieri posse tacitam professionem dicitur Disp. Seq. & multi putant fieri tacitum votum in susceptione ordinis, de quo in materia de Sacramento Ordinis. Quarto votum aliud est simplex, aliud solemne, quò scilicet

Aliud personale, aliud perpetuum, aliud expressum, aliud tacitum.

annexam habet susceptionem status immutabilis.

De his duabus ultimis voti speciebus dubitatur, an differant specie essentiali, an verò tantum accidentaliter. Et quidem Varii censent differre essentialiter. Ex quo inferunt peccatum contra castitatem, voto solemni promissam, & peccatum contra eandem, simplici voto promissam, specie differre; adeoque circumstantiam voti solemnis in confessione esse explicandam, Aliis tamen, quos citat & sequitur Sanchez de Matrim. l. 7. cap. 25. n. 6. & l. 5. Moral. c. 1. n. 7. placet prædicta vota non nisi accidentaliter distingui, eò quòd habeant idem objectum, videlicet continentiam. Qui proinde opposita faciunt corollaria, nempe idem specie contra utrumque votum committi peccatum, etsi gravius, dum repugnat voto solemni, quàm dum simplici.

Quintò aliud est absolutum, aliud conditionatum: & hoc iterum vel est simpliciter conditionatum, quando scilicet conditio non apponitur instar pœnæ, vel pœnale, quando scilicet votetur pœna, sub conditione delicti futuri.

QUESTIO II.

De Materia Voti.

MATERIA voti dicitur, quidquid Deo promittere possumus. Quòd quidem proximè est actio aliqua humana (sub qua etiam intelligitur abstinentia ab actione) in nostra potestate: remotè autem est objectum ejusdem actionis.

Primò itaque opus, quò Deo promittitur, debet esse in nostra potestate: ad impossibile enim non est obligatio, nec Deus ejusmodi stultam promissionem acceptat.

Hinc invalidum est votum de nonquam peccando venialiter (quidquid dicit Bonacina de voto punct. 4. §. 3. n. 4.) quippe quòd de objecto per ordinaria Dei Auxilia moraliter non possibili.

Nec refert, quòd lex naturalis omnia peccata venialia præcipiat vetari: nam inde non sequitur idem posse votum, utpote cujus obligatio non sequitur immediatè ex ipsa natura rationali, ut obligatio legis naturæ, sed ex libera voventis voluntate, eaque prudenti & à Deo acceptanda, qualis non est illa, quæ quis se obligat ad aliquid moraliter impossibile, ideoque obligatio ex lege naturali resultans in materia ad salutem non necessaria, qualis est vitatio omnium venialium, non exigit majorem, quam physicam, objecti possibilitatem: obligatio autem ex voto orta insuper morale.

Aliud solemne, aliud simplex, aliud mixtum.

Aliud deum, quòd est absolute, aliud sociale, aliud divinale.

Materia voti proxime, est actio humana.

Bonacina de voto punct. 4. §. 3. n. 4.

Lex naturalis, quæ non est obligatio legis naturæ, sed ex libera voluntate.

Cur positæ lex naturalis, quæ non est obligatio legis naturæ, sed ex libera voluntate.